

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges under FM2017 at fremlægge en redegørelse for, hvordan fuld udnyttelse af fisk og skaldyr kan fremmes - samt, hvordan der kan sikres en højere grad af forædling af fiskeriressourcen i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut)

Det er ikke længere nok at kræve redegørelser, idet vi må gå til handling og realisere de tanker vi har!

Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut har stillet forslag om, at Naalakkersuisut senest til forårssamlingen 2017 pålægges at fremsætte en redegørelse vedrørende produktionen af fisk og skaldyr, og at al det der hives op fra havet bliver produceret.

Landets vigtigste erhverv har i mange år været fiskeriet, men ikke desto mindre er det vældig begrænset hvor meget landet får af fiskerisektoren og hvad der bliver gjort til udviklingen af denne. På landets skoler, erhvervsuddannelsesinstitutioner står erhvervssektoren og udviklingen af denne ikke centralt. På forskningssiden på Naturinstituttet ligger fiskerisektoren ikke særlig centralt. Der er ingen færdigvareudviklingstiltag udover de tiltag der finder sted på INUILI/ATI ved sjældne lejligheder.

Her i dette forslag har man eksemplificeret de initiativer der til stadig finder sted på forskningssiden i f.eks. Island og Norge. På disse steder snakker man ikke kun om mulige initiativer, men tager konkrete skridt til udviklingen indenfor færdigvareproduktion mv., noget der til stadighed finder sted.

Her i salen har man gentagne gange nævnt disse landes initiativer som værende inspirerende at følge, men uden at dette har ført noget med sig. Nu må der handling til, det må være nok med den evige snak, hvorfor vi nu må tage arbejdshandskerne på. Vi må videreudvikle INUILI i Narsaq til at blive center for færdigvareudvikling af vore produkter, udvikle uddannelsessiden, afsætte de nødvendige midler og sørge for, at de nødvendige lovgivningsmæssige rammer bliver realiseret.

På Ilisimatusarfik må man konkret tage skridt til at lave et institut, der har fiskeriet og udviklingen af denne som det centrale element og produktionsområdet må tilføres nogle lovgivningsmæssige rammer, de kan arbejde udfra.

Fiskeriloven er et vigtigt skridt og skal skabe rammerne for erhvervet. Den skal vi gøre færdigt. Vi må samarbejde omkring et helhedssyn indenfor fiskeriet og skabe rammerne herfor.

Udfra de muligheder der ligger i landets regioner, skal vi sammen løfte og realisere mulighederne.

Vi er enige med forslagsstilleren i når han siger, at såfremt vi drager omsorg for vores miljø og omgivelser, vil fiskeriet fremover stadig være landets bærende og vigtigste erhverv.

For ikke særligt mange år siden var der indkaldt til en kongres mellem alverdens lande, at man skal begrænse og stoppe overfiskeriet overalt i verdens have. Dette skulle man samarbejde om, at udsmidningen af fisk der hives op fra dybet skal begrænset og stoppes. I stedet skulle man tage skridt og samarbejde om at kunne producere mad af den fisk, man kommer til at hive med op. For at sætte handling bag ønsket om et bæredygtigt fiskeri, begyndte man at

MSC mærke fiskene, og det er en udvikling der stadig foregår og prioriteres mere og mere indenfor handel og produktion af fisk og skaldyr. Vi har samarbejdet med relevante aktører for at kunne MSC mærke vore fisk og skaldyr, hvor vi i forhold til fiskeriloven og gennem bekendtgørelser har banet vejen for etableringen af disse skridt. For at formindske udsmidningen af den fisk man kommer til at hive med op, har vi reguleret området bekendtgørelser. Vi har anmodet fiskeriets interesser til at bakke op omkring udviklingen af fiskeriet, således vi kan få gavn af al den fisk, der fiskes op fra havet og producere disse til fødevarer.

Royal Greenland har synligt taget godt imod dette initiativ og har reorganiseret deres rejeproduktion i Ilulissat og Sisimiut til at lave mere færdigvareproduktion. Man har taget skridt til at udvikle hellefiskeproduktionen i Qasigiannuit og Uummannaq distriktet. Torskeproduktionen udvikles og fornys og det samme gør man med andre produktioner. Vi håber, at andre produktionsselskaber vil følge trop og være med i udviklingen.

De produktionsselskaber der ønsker at udvikle større grad af færdigvareproduktion møder andre barrierer, som f.eks. i Qasigiannuit, Ilulissat, Uummannaq distriktet og andre steder, da disse ofte mangler arbejdskraft i produktionen. Så selvom de gerne arbejder for udviklingen af produktions formerne, mangler de arbejdskraft. Dette er paradoksalt, da der udover arbejdskraftmangelen forefindes ledig arbejdskraft. Vi må sammen gøre noget for at komme problemet til livs.

Disse barrierer eller hurdler må vi gennem fælles initiativer bekæmpe. Vi må diskutere den situation, at koncentrationen af fiskeriet foregår i den periode, hvor folk gerne vil holde ferie. Vi mener, at produktionen så vidt muligt på lægges hele året og gøres mere tiltrækkende. Selvom det måske ikke er mange forskellige produkter, der bliver produceret, skal vi tilnærme os en grad af færdigvareproduktion af høj kvalitet og giver mest for pengene. Det må være et must at skabe de bedste produkter, noget som vi sætter i centrum. Dette kan vi bane vejen for gennem uddannelse og dygtiggørelse af de ansatte samt ved at udvikle produktionsformerne konstant.

Derfor er det vigtigt, at vi ikke udarbejder redegørelser alene, men konkret tager skridt til, hvordan fisk og skaldyr kan produceres, således vi maksimerer brugen af den fisk, som fiskerne hiver op fra havet.

Med disse ord indstiller vi, at forslaget kommer i behandling i erhvervsudvalget og der kommer til mere uddybende behandling.